

et Forsøg derved, at man hver fjortende Dag i de egentlige Sæsonmaaned, Januar, Februar og Marts, satte et Aftentog i Gang. Jeg føler mig overbevist om, at det vilde passe udmærket godt ind i Statsbanernes System, hvor man jo ønsker at forøge Indtægterne saa meget som muligt, for der vil sikkert komme adskillige rejssende.

Disse mine Udtalelser forme sig kun som en Henstilling til den højtærede Trafikministers Overvejelse, og det er ikke saaledes, at jeg kræver et Svar fra ham paa de enkelte Spørgsmaal.

K. Kristiansen: Flere af de ærede Medlemmer, som have haft Ordet ved denne Finanslovbehandling, have været inde paa at omtale den store Stigning, som i Aar findes paa det militære Budget, navnlig paa § 22, imod, hvad der fandtes i Fjor, og det udtales som deres Mening, at denne Stigning udelukkende skyldes, at man har imødekommet et Ønske, som er fremsat fra flere Sider om at faa Budget og Regnskab i mere Overensstemmelse med hinanden, end de have været i de senere Aar. Jeg tror nu, at ærede Medlemmer tage noget fejl i denne Betragtning. Det, som har bevirket den store Uoverensstemmelse mellem Budget og Regnskab, er saa godt som udelukkende, at Udgifterne for Sygedage have været anslaaede til alt for lidt. Regnskabet udviser, at der er medgaaet omtrent det dobbelte af, hvad der har været indsat paa Budgetterne. Paa samme Maade har det forholdt sig med Prisen paa Brød og andre Naturalier til Soldaterne og Fourage til Hestene. Prisen har været ansat for lavt, i alt Fald lavere, end det har vist sig, at det kunde anskaffes for i de senere Aar. Men selv om vi indsætte de virkelige Priser for disse Ting og de virkelige Udgifter til Sygedage, vil det vise sig, at den Stigning, som derved maatte fremkomme, ikke kan gaa op til de 620,000 Kr., som i Aar foreslaas mere paa § 22, end der er bevilget for indeværende Aar.

Hvis man vil undersøge, hvorledes de forskellige Bevillinger paa § 22, altsaa Bevillingerne paa de forskellige Konti, stille sig til den Udgift, som de sidst aflagte Regnskabsaar faktisk udvise, at der er blevet brugt, viser det sig ogsaa, at for flere af Kontoernes Vedkommende foreslaas der i Aar mere, end Regnskabet udviser, at der er brugt i de senere Aar. Jeg skal saaledes nævne, at der under Konto B, Udgifterne til Lønninger, findes

en Underkonto g, hvor der i Aar foreslaas større Bevillinger, end Regnskabet udviser, at der i de senere Aar har været brugt til disse Formaal. Men den største Forskel imellem, hvad der hidtil har været brugt, og hvad der i Aar foreslaas, er dog paa Konto L, Dislokations- og Lejrudgifter. Efter Anmærkningerne til Finansloven skulde man ganske vist ikke mene, at der var stor Forskel paa Regnskabet, og det, der er foreslaaet indført paa Budgettet i Aar, thi i Anmærkningen staar, at Forslaget til de forøgede Bevillinger i Aar er fremkommet i Balanceøjemed, for at faa mere Overensstemmelse mellem Regnskab og Budget, og Bevillingerne ere indførte paa Grundlag af de virkelige Udgifter i det sidste Aar, for hvilket der er aflagt Regnskab, nemlig 1903—04. Paa andre Konti, hvor der er foreslaaet nogen Stigning paa Grund af Balanceøjemed, har jeg set, staar stadig anført, at denne Stigning er sket paa Grundlag af Regnskabet for en femaarig Periode, altsaa for de sidste fem Aar, for hvilke der er aflagt Regnskab, nemlig 1899—1904. Paa denne Konto Dislokations- og Lejrudgifter benytter man imidlertid kun et Aar, og paa Grundlag af dette Aars Udgift foreslaar man en forhøjet Bevilling for i Aar. Men jeg tror, at det var det alleruheldigste til Forhøjelsen af denne Post at benytte et enkelt Aars Regnskab. Thi der er netop stor Forskel paa Udgifterne denne Post vedrørende, alt eftersom man har Kantonnement, det vedkommende Aar eller ikke. I Fjor blev det ogsaa anført paa Anmærkningerne til Finansloven, at Grunden til, at Udgifterne paa denne Post have kunnet nedsættes saa betydeligt, var, at der ikke var Kantonnementsøvelser i Fjor, og det samme er jo Tilfældet i Aar. Det Aar, der henvises til i Anmærkningerne for i Aar, og paa hvis Regnskab Forhøjelsen er begrundet, var netop et Kantonnementsaar. Jeg kan ikke se andet, end at for denne Posts Vedkommende og for flere af de Bevillinger, der ere foreslaaede paa Underkonti, vil der faktisk være foreslaaet en ligefrem Forøgelse af Militærudgifterne.

Den højtærede Finansminister udtalte, den Gang han forelagde Finanslovsforslaget, den samme Mening, som jeg ogsaa har hørt fremsat her af andre ærede Medlemmer, at disse forøgede Udgifter udelukkende fremkom paa Grund af Balanceøjemed, og han vilde bevise det ved at sammenligne de Udgifter, der ere foreslaaede i Aar paa § 22, med de Udgifter,